

Publicerad 2016-12-05 11:15 av Tommy Vähä-Rainio

Det var mycket hårt.

Den röda sängen

Sängen var helt indränkt i blod.

När Mammas styng sprack upp.

Efter cancern i bröstet.

Och ambulansen kom.

Och de var helt blodiga.

För att få in henne i ambulansen.

I hennes panik inför döden.

Och hon skrek.

I sin dödsångest.

Och kvar stod jag.

Ett litet barn.

Som fick torka bort blod.

Med handdukar.

Helt ensam.

Med blod överallt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten